

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради університету
30 серпня 2021 року, протокол № 1

Ректор, голова вченої ради університету,
доктор юридичних наук, професор

_____ Олег ОМЕЛЬЧУК

м.п.

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО»
для підготовки на першому (освітньому) рівні
здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавра
із спеціальності 232 Соціальне забезпечення
галузі знань 23 Соціальна робота

м. Хмельницький
2021

РОЗРОБНИК:

доцентка кафедри менеджменту, фінансів,
банківської справи та страхування,
кандидатка економічних наук, доцентка
26 серпня 2021 року

_____ Ірина КРАВЕЦЬ

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри менеджменту, фінансів,
банківської справи та страхування
27 серпня 2021 року, протокол № 1

Заступниця завідувача кафедри
менеджменту, фінансів, банківської справи та
страхування, кандидатка економічних наук,
доцентка
27 серпня 2021 року

_____ Наталія ЗАХАРКЕВИЧ

Декан юридичного факультету, кандидат
юридичних наук, доцент
27 серпня 2021 року

_____ Сергій КРУШИНСЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО

Рішення методичної ради університету
28 серпня 2021 року, протокол № 1

Перша проректорка, голова методичної ради
університету, кандидатка наук з державного
управління, доцентка
28 серпня 2021 року

_____ Ірина КОВТУН

1.	Опис навчальної дисципліни		–	2
2.	Заплановані результати навчання		–	3
3.	Програма навчальної дисципліни		–	5
4.	Структура вивчення навчальної дисципліни		–	9
	4.1.	Тематичний план навчальної дисципліни	–	9
	4.2.	Аудиторні заняття	–	10
	4.3.	Самостійна робота студентів	–	10
5.	Методи навчання та контролю		–	10
6.	Схема нарахування балів		–	11
7.	Рекомендована література		–	11
	7.1.	Основна література	–	11
	7.2.	Допоміжна література	–	12
8.	Інформаційні ресурси в Інтернеті		–	13

1. Опис навчальної дисципліни

1.	Шифр і назва галузі знань	–	23	Соціальна робота
2.	Код і назва спеціальності	–	232	Соціальне забезпечення
3.	Назва спеціалізації	–		спеціалізація не передбачена
4.	Назва дисципліни	–		Соціальне партнерство
5.	Тип дисципліни	–		вільного вибору студента
6.	Код дисципліни	–		ВД 2.1.36.
7.	Освітній рівень, на якому вивчається дисципліна	–		перший
8.	Ступінь вищої освіти, що здобувається	–		бакалавр
9.	Курс / рік навчання	–		четвертий
10.	Семестр	–		сьомий
11.	Обсяг вивчення дисципліни:			
	1) загальний обсяг (кредитів ЄКТС / годин)	–	3 / 90	
	2) денна форма навчання:			
	аудиторні заняття (годин)	–	44	
	% від загального обсягу	–	48,9	
	лекційні заняття (годин)	–	22	
	% від обсягу аудиторних годин	–	50	
	семінарські заняття (годин)	–	22	
	% від обсягу аудиторних годин	–	50	
	самостійна робота (годин)	–	46	
	% від загального обсягу	–	51,1	
	тижневих годин:			
	аудиторних занять	–	2,6	
	самостійної роботи	–	2,7	
12.	Форма семестрового контролю	–		залік
13.	Місце дисципліни в логічній схемі:			
	1) попередні дисципліни	–		ОДПП 1.2.11. Соціальна політика в Україні

		ОДПП 1.2.14. Економіка праці та соціально-трудова відносини ОДПП 1.2.13. Соціальна економіка
2) супутні дисципліни	-	ОДПП 1.2.21. Міжнародні стандарти соціального забезпечення ОДПП 1.2.22. Управління у сфері соціального забезпечення ОДПП 1.2.23. Недержавне соціальне забезпечення ВД 2.1.33 Соціологія праці та зайнятості
3) наступні дисципліни	-	ОДПП 1.2.25. Соціальна робота з групами та організаціями ОДПП 1.2.26. Судовий захист права на соціальне забезпечення ВД 2.1.41. Соціальна кримінологія
14. Мова вивчення дисципліни	-	українська.

1. Заплановані результати навчання

<p>Програмні компетентності, які здобуваються під час вивчення навчальної дисципліни</p>	<p>Загальні компетентності: ЗК 01 Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК 02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку соціального партнерства, його місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій. ЗК 04. Здатність планувати та управляти часом в системі соціального партнерства ЗК 09. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: СК 01. Здатність аналізувати суспільні процеси пов'язані з соціальним розвитком держави. СК 02 Здатність розуміти нормативно-правову базу стосовно сфери соціального партнерства СК 12. Здатність до організації та управління процесами в соціальному забезпеченні на основі соціального партнерства</p>
<p>Програмні результати навчання</p>	<p>ПР 02. Ідентифікувати причинно-наслідкові зв'язки розвитку суспільства та прояви соціально-економічних проблем у різних категорій населення. ПР 04. Вміння застосовувати статистичну, методичну та нормативну базу системи соціального захисту населення, соціального партнерства ПР 07. Використовувати базові знання про принципи державної соціальної політики та шляхи соціального забезпечення населення на основі соціального партнерства ПР 11. Визначати соціальні проблеми та потреби і причини їх виникнення, тенденції розвитку, наслідки, соціальний стан певних категорій населення.</p>

Після завершення вивчення дисципліни здобувач повинен продемонструвати такі результати навчання:
1. Знання <i>(здатність запам'ятовувати або відтворювати факти (терміни, конкретні факти, методи і процедури, основні поняття, правила і принципи, цілісні теорії тощо)</i>
1.1) відтворювати засвоєні визначення понятійно-термінологічного апарату соціального партнерства ;
1.2) пояснювати основні положення правової основи соціального партнерства та складові, на яких ґрунтується соціальне партнерство;
1.3) розрізняти види соціального партнерства;
1.4) характеризувати сучасні моделі соціального партнерства;
1.5) визначати особливості механізму функціонування соціального партнерства, його формування в Україні;
1.6) відтворювати принципи і форми здійснення соціального діалогу;
1.7) встановлювати залежність сторін соціального партнерства в процесі проведення переговорів і консультацій та рівень соціальної відповідальності.
2. Розуміння <i>(здатність розуміти та інтерпретувати вивчене, уміння пояснити факти, правила, принципи; перетворювати словесний матеріал у, наприклад, математичні вирази; прогнозувати майбутні наслідки на основі отриманих знань)</i>
2.1) пояснювати основні положення, які розкривають зміст соціального партнерства;
2.2) висвітлювати причини й передумови розвитку соціального партнерства;
2.3) визначати основи розбудови соціального партнерства, цілі та принципи організації ефективної системи соціального партнерства;
2.4) ідентифікувати процеси соціального партнерства у соціальній сфері та соціально-трудових відносинах;
2.5) з'ясовувати взаємозв'язок між суб'єктами соціального партнерства;
2.6) пояснювати форми взаємодії сторін соціального партнерства;
2.7) прогнозувати майбутні наслідки переговорного процесу між суб'єктами соціального партнерства та результати соціального діалогу;
2.8) пояснювати факти й причини соціально-трудового конфлікту та прогнозувати майбутні його наслідки.
3. Застосування знань <i>(здатність використовувати вивчений матеріал у нових ситуаціях (наприклад, застосувати ідеї та концепції для розв'язання конкретних задач)</i>
3.1) виявляти основні механізми розбудови громадянського суспільства та шляхи залучення громадських організацій до розвитку соціального партнерства між державою, бізнесом та громадою;
3.2) застосовувати набуті знання щодо розбудови соціального партнерства, пошуку партнерів та їх мотивації до співпраці у практичній професійній діяльності;
3.3) встановлювати партнерські стосунки шляхом посередництва і соціального діалогу;
3.4) налагоджувати співпрацю і партнерство з різними організаціями у соціальній сфері;
3.5) залучати до співпраці представників бізнесу та громади на умовах корпоративної соціальної відповідальності;
3.6) попереджувати і вирішувати можливі конфліктні ситуації засобами альтернативних механізмів вирішення конфліктів (шляхом медіації, колективних переговорів тощо) в процесі практичної діяльності з управління соціально-трудовою сферою.
7. Аналіз <i>(здатність розбивати інформацію на компоненти, розуміти їх взаємозв'язки та організаційну структуру, бачити помилки й огріхи в логіці міркувань, різницю між фактами і наслідками, оцінювати значимість даних)</i>
4.1) дискутувати щодо визначення сутності соціального партнерства на основі різних наукових підходів;

4.2)	виділяти відмінності та визначати загальні риси існуючих моделей соціального партнерства;
4.3)	досліджувати особливості ведення колективних переговорів на різних рівнях соціального партнерства ;
4.4)	розрізняти функції та повноваження репрезентативних представників та органів соціального діалогу;
4.5)	оцінювати значення компромісу для вирішення конфліктів в соціально-трудовій сфері та досягнення соціальної злагоди в суспільстві.
1. Синтез <i>(здатність поєднувати частини разом, щоб одержати ціле з новою системною властивістю)</i>	
5.1)	узагальнювати прогресивний досвід соціального партнерства країн ЄС з метою імплементації в Україні;
5.2)	планувати результати вирішення розбіжностей, що виникають у відносинах соціального партнерства;
5.3)	використовуючи технологію підбору та підготовки волонтерів, формувати практичні кроки для пошуку волонтерів та спонсорів з метою вирішення соціальних проблем вразливих категорій населення;
5.4)	інтегрувати елементи системи соціального партнерства.
6. Оцінювання <i>(здатність оцінювати важливість матеріалу для конкретної цілі)</i>	
6.1)	оцінювати напрями та ефективність проведення соціального діалогу;
6.2)	самостійно працювати над інформаційними матеріалами, проводити їх моніторинг, робити висновки, набувати професійних якостей медіатора та модератора в процесі соціального діалогу;
6.3)	встановлювати фактори, що впливають на рівень проведення переговорів між сторонами соціального партнерства;
6.4)	проявляти готовність до практичної участі в процесах соціального партнерства;
6.5)	аргументувати проблеми та перспективи розвитку соціального партнерства;
6.6)	пояснювати соціально-економічні наслідки укладання угод між суб'єктами соціального партнерства;
7. Створення (творчість) <i>(здатність до створення нового культурного продукту, творчості в умовах бачення та альтернативності сучасної культури)</i>	
7.1)	формування якісних знань усвідомлених мотивів щодо успішної євроінтеграції України та європейського соціального партнерства;
7.2)	сприяння створенню практичних основ досягнення європейських соціальних стандартів для ефективного розв'язання проблем соціально-трудової сфери;
7.3)	формування почуття національного та європейського громадянства, заснованого на розумінні й повазі до прав людини і демократії, заохочення толерантності (терпимості) та поваги до інших людей і культур.
7.4)	розбудовувати механізм збалансування інтересів всіх сторін соціального діалогу;
7.5)	бути здатним до підготовки змісту документів, які приймаються на стадіях здійснення соціального діалогу та завершальному етапі переговорного процесу;
7.6)	пропонувати напрями удосконалення системи соціального партнерства.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Соціальне партнерство як суспільне явище і фактор розбудови соціальної держави

Сутність категорії «соціальне партнерство». Наукові підходи до визначення сутності соціального партнерства. Роль та місце соціального партнерства в сучасній економічній системі. Зміст та ідеологія соціального партнерства. Механізм, об'єкт і предмет соціального

партнерства. Сфера та ознаки соціального партнерства. Специфіка соціального партнерства. Цілі, функції, завдання та напрямки соціального партнерства в соціально-трудовій сфері. Практичне значення соціального партнерства у розбудові соціальної держави.

Тема 2. Генезис і еволюція соціального партнерства

Фактори виникнення соціального партнерства в країнах Європи. Теоретична основа становлення соціального партнерства. Передумови розвитку соціального партнерства. Причини своєрідності формування соціального партнерства. Основні аспекти еволюції соціального партнерства. Компоненти забезпечення існування соціального партнерства. Особливості розвитку соціального партнерства. Фактори забезпечення ступеня розвиненості соціального партнерства. Консолідація соціального партнерства в Європі та формування спільних партнерських структур. Характеристика дієвих систем соціального партнерства в Європі. Формування інституту соціального партнерства в Україні. Реалізація «Програм гідної праці» МОП в Україні. Розвиток інноваційної форми соціального партнерства в Україні.

Тема 3. Правова соціальна держава

Соціальна держава та існуючі моделі сучасної соціальної держави. Конституція України як теоретичний фундамент розбудови правової соціальної держави. Співробітництво між владою та суспільством. Роль соціального партнерства в забезпеченні соціальної злагоди в суспільстві й системі соціально-трудових відносин. Система законодавчого забезпечення функціонування та розвитку соціального партнерства. Інституціоналізація соціального партнерства в Україні.

Тема 4. Види та моделі соціального партнерства

Поняття біпартизму і трипартизму та види соціального партнерства, які на них ґрунтуються. Системи та рівні соціального партнерства. Класифікаційні ознаки виділення моделей соціального партнерства. Характеристика та особливості моделей соціального партнерства країн Північної Європи. Характеристика та особливості моделей соціального партнерства інших країн Європи, США та Японії. Загальні риси моделей соціального партнерства. Ознаки, які визначають відмінності різних моделей соціального партнерства.

Тема 5. Принципи та методи соціального партнерства

Принципи й методи як ознаки формалізації соціального партнерства. Базові принципи соціального партнерства, вироблені МОП. Характеристика основних принципів діяльності соціальних партнерів. Загальні принципи соціального партнерства, визначені законодавством України. Специфічні принципи роботи партнерів в процесі організації соціального партнерства. Принципи партнерства при взаємних консультаціях та контролі. Принципи вирішення колективних суперечок. Принципи функціонування соціального партнерства на рівні організації. Методи соціального партнерства, їх специфіка.

Тема 6. Складові елементи розвитку системи соціального партнерства

Об'єкт і суб'єкти соціального партнерства. Сторони соціального партнерства на різних рівнях управління. Розподіл ролей між соціальними партнерами. Представницькі органи сторін соціального партнерства. Профспілки як суб'єкт організації соціального партнерства між роботодавцями та найманими працівниками. Поняття, види та статус професійних спілок. Принципи і порядок створення професійних спілок та їх легалізації. Функції, права і гарантії діяльності професійних спілок та їх об'єднань у соціальному партнерстві. Роботодавці та їх організації як суб'єкт організації соціального партнерства. Статус організацій та об'єднань роботодавців, порядок їх створення і припинення. Повноваження організацій роботодавців та їх об'єднань у соціальному партнерстві: основні права та обов'язки роботодавців. Держава як соціальний партнер, посередник та гарант виконання правових умов у соціально-трудових відносинах.

Тема 7. Конфлікти та їх вирішення в системі соціального партнерства

Визначення поняття і сутності конфлікту. Види та причини конфліктів. Шляхи виходу із конфлікту. Структурні методи вирішення конфлікту. Міжособистісні стилі вирішення конфліктів. Етапи врегулювання конфліктних ситуацій. Альтернативне врегулювання спорів та його складові. Медіація як альтернативна форма врегулювання конфліктів та її види. Вирішення конфліктів на принципах соціального партнерства.

Тема 8. Соціальний діалог як механізм соціального партнерства

Поняття та сутність соціального діалогу. Законодавче забезпечення організації та здійснення соціального діалогу в Україні. Органи соціального діалогу. Сторони і суб'єкти соціального діалогу в Україні. Форми соціального діалогу. Загальні критерії репрезентативності. Визначення критеріїв репрезентативності на рівнях соціального діалогу. Оцінка відповідності критеріям репрезентативності та її підтвердження. Принципи партнерства при взаємних консультаціях та контролі. Специфіка проведення консультацій. Практичні механізми розбудови соціального діалогу на рівні держави, бізнесу та третього сектору. Участь сторін соціального діалогу на національному рівні у міжнародних заходах.

Тема 9. Переговорний процес та його результати

Сутність та організація переговорного процесу. Принципи партнерства в процесі здійснення колективних переговорів. Принципи партнерства в процесі укладання колективних договорів і угод. Колективні договори як результат впровадження моделі співпраці на основі двопартизму. Колективні угоди як результат впровадження моделі співпраці на основі трипартизму. Колективна угода та трудовий договір. Особливості підготовки та укладання колективних угод та колективних договорів. Генеральна угода, особливості її укладання. Галузева угода та особливості її укладання.

Тема 10. Соціальна відповідальність суб'єктів соціального партнерства

Поняття та сутність соціальної відповідальності. Ознаки соціальної відповідальності. Базові принципи соціальної відповідальності. Корпоративна соціальна відповідальність (КСВ). Наслідки КСВ для громадян. Концепція стратегії соціально-відповідального бізнесу в Україні. Передумови розвитку соціально-відповідального бізнесу. Особливості впровадження соціальної відповідальності. Американська модель соціальної відповідальності бізнесу (СВБ). Європейська модель СВБ. Японська модель СВБ.

Тема 11. Комунікації та їх застосування в соціальному партнерстві

Поняття та сутність комунікації. Види комунікації. Невербальна і вербальна комунікації. Комунікативні стратегії як базовий механізм соціального діалогу та їх функції. Стратегічний план комунікації. Ключові компоненти стратегічного плану комунікації. Найбільш поширені канали комунікації та їх практичне застосування у сфері розбудови соціального партнерства. Основні моделі кадрового менеджменту. Самоменеджмент. Тайм-менеджмент.

Тема 12. Основні засади забезпечення соціального партнерства у громаді

Соціальне партнерство у роботі соціальних закладів: особливості роботи соціального працівника. Історія формування соціального партнерства у сфері соціальної допомоги, соціальних послуг та соціального замовлення. Соціальне партнерство між клієнтом та соціальним працівником. Посередництво як вид представництва інтересів клієнта. Посередницька процедура як функціональний обов'язок соціального працівника. Професійні якості соціального працівника у соціальному партнерстві. Міжсекторальна співпраця. Соціальне замовлення як форма соціального партнерства у сфері соціальної роботи.

Інститути громадянського суспільства як виконавці державного соціального замовлення.

Умовизалучення громадян до розбудови громадянського суспільства. Волонтерство у соціальному партнерстві.

4. Структура вивчення навчальної дисципліни

4.1. Тематичний план навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин					
		Денна форма навчання					
		Усього	у тому числі				
Лекції	Сем. (семинари)		Лабор.	Ін.зав.	СРС		
1.	Соціальне партнерство як суспільне явище і фактор розбудови соціальної держави	8	2	2	-	-	4
2.	Генезис і еволюція соціального партнерства	10	2	2	-	-	6
3.	Політико-правове забезпечення системи соціального партнерства	10	2	2	-	-	6
4.	Види та моделі соціального партнерства.	8	2	2	-	-	4
5.	Принципи та методи соціального партнерства	10	2	2	-	-	6
6.	Складові елементи розвитку системи соціального партнерства	8	2	2	-	-	4
7.	Конфлікти та їх вирішення в системі соціального партнерства	10	2	2	-	-	6
8.	Соціальний діалог як механізм соціального партнерства	8	2	2	-	-	4
9.	Переговорний процес та його результати	8	2	2	-	-	4
10.	Соціальна відповідальність суб'єктів соціального партнерства	9	2	2	-	-	5
11.	Комунікації та їх застосування в соціальному партнерстві	8	2	2	-	-	4
12.	Основні засади забезпечення соціального партнерства у громаді	8	2	2	-	-	4
	Усього годин	105	24	24	-	-	57

4.2. Аудиторні заняття

4.2.1. Аудиторні заняття (лекції, семінарські заняття) проводяться згідно з темами та обсягом годин, передбаченими тематичним планом.

4.2.2. Плани лекцій з передбачених тематичним планом тем визначаються в підрозділі 1.2 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.2.3. Плани семінарських занять з передбачених тематичним планом тем, засоби поточного контролю знань та методичні рекомендації для підготовки до занять визначаються в підрозділі 1.3 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.3. Самостійна робота студентів

4.3.1. Самостійна робота студентів включає завдання до кожної теми та індивідуальні завдання.

4.3.2. Завдання для самостійної роботи студентів та методичні рекомендації до їх виконання визначаються в підрозділі 1.4 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.3.3. У процесі вивчення навчальної дисципліни студенти виконують індивідуальні завдання у вигляді рефератів.

4.3.4. Тематика індивідуальних завдань та методичні рекомендації до їх виконання визначаються в підрозділі 1.5 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.3.5. Індивідуальні завдання виконуються в межах часу, визначеного для самостійної роботи студентів, та оцінюються частиною визначених в розділі 6 цієї програми кількості балів, виділених для самостійної роботи.

5. Методи навчання та контролю

Під час лекційних занять застосовуються:

- 1) традиційний усний виклад змісту теми;
- 2) слайдова презентація.

На семінарських заняттях застосовуються:

- 1) дискусійне обговорення проблемних питань;
- 2) вирішення ситуаційних завдань;
- 3) повідомлення про виконання індивідуальних завдань.

Поточний контроль знань студентів з навчальної дисципліни проводиться у формах:

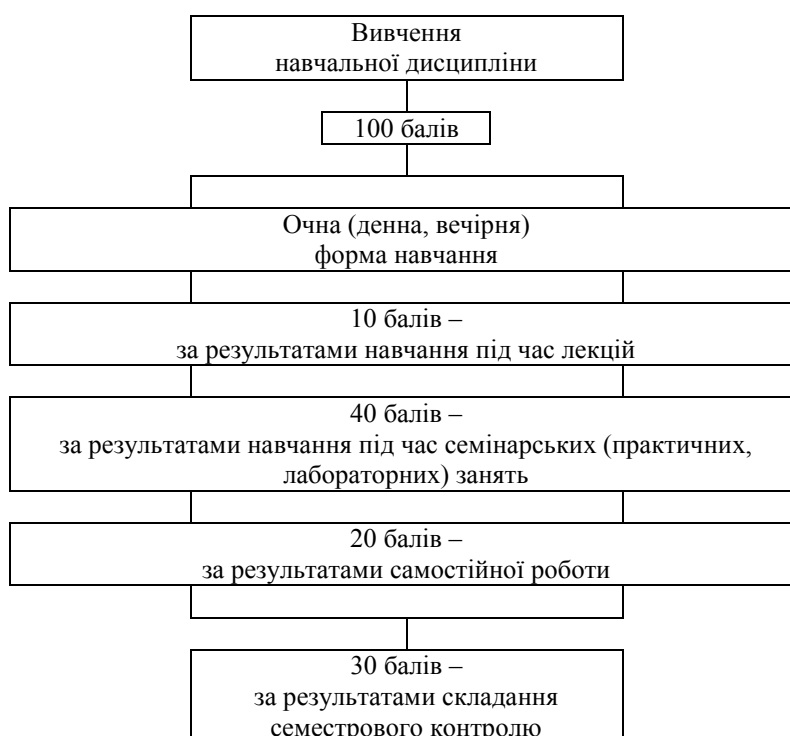
- 1) усне або письмове (у тому числі тестове) бліц-опитування студентів на лекції щодо засвоєння матеріалу попередньої лекції;
- 2) усне або письмове (у тому числі тестове) опитування на семінарських заняттях;
- 3) виконання поточних контрольних робіт у формі відкритих питань;
- 4) захист підготовленого звіту про виконання ІНДЗ.

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі заліку.

Структура залікового білету включає одне теоретичне питання та десять тестових завдань.

6. Схема нарахування балів

6.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

6.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій, семінарських занять, самостійної роботи студентів та виконання індивідуальних завдань визначаються в навчально-методичних матеріалах з цієї дисципліни.

7. Рекомендовані джерела

7.1. Основні джерела

1. Закон України «Про колективні договори і угоди» від 01.07.1993 № 3356-XII. Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3356-12>.
2. Закон України «Про державно-приватне партнерство» від 01.07. 2010 № 2404-VI/Редакція від 24.05.2016. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2404-17/page2>
3. Закон України «Про зайнятість населення» від 02. 07. 2012року № 5067-VI. // Відомості Верховної Ради , 2013. № 24. с.243
4. Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» // Закони України. К: Ін-т законодавства, 2000.Т. 19.с. 279-296.
5. Закон України «Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності від 02.11.2016, № 5026-VI. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5026-1>
6. Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» ред. від 01.01.2018, № 3166-17.URL: <https://zakon.help/law/3166-VI/edition01.01.2018/>
7. Закон України "Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації" ред. від 01.01.2019, № 539/97-ВР URL :<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/539/97>.
8. Закон України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» // Закони України . К.: Ін-т законодавства,1999. Т. 15. С.332-343.
9. Закон України «Про соціальний діалог в Україні» від 23.12.2010 р. №2862-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2862-17>
10. Європейська соціальна політика і моделі соціального партнерства: навчально-методичний посібник / Н.Г. Діденко, І.Я. Тодоров, О.Р. Чугріна, О.К. Міхеєва; за заг. ред. Н.Г. Діденко. Донецьк: ДонДУУ, 2011. 219 с.
11. Кодекс законів про працю України, ред. від 11.10.2018 №322-08.Режим доступу:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08>
12. Конституція України,ред. від 30.09.2016, № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
13. Корпоративна соціальна відповідальність / за аг. ред.. Т.С. Смовженко, А.Я.Кузнецової. Вид. друге, виправл. і доповн. К.: УБС НБУ, 2010. 314 с.
14. Романова Н.Ф., Мельник І.П. Соціальне партнерство: навчально-методичний посібник. К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. 238 с.
15. Теорія та практика соціальної роботи: навчальний посібник / О. Г. Карпенко, Н. Ф. Романова. К: Видавничий Дім «Слово», 2015 408 с.
16. Тресторонні органи на національному рівні. Досвід Європейських країн. Офіційний веб-сайт Національної тресторонньої соціально-економічної ради. URL: <http://www.ntser.gov.ua/ua/dialog/experience.html>
17. Участь громадськості у моніторингу надання послуг органами публічної влади: нормативне регулювання та існуючі практики. Київ, 2013. 120 с. URL: <http://www.dkrp.gov.ua/files/7da2e16f30.pdf>

7.2 Допоміжні джерела

1. Бех В. П. Соціальна робота і формування громадянського суспільства : монографія. В. П. Бех, М. П. Лукашевич, М. В.Туленков; Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова. К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2008. 599 с.
2. Вітте Л. Європейська соціальна модель і соціальна згуртованість: яку роль відіграє ЄС? К.: Заповіт, 2006. 167 с.

3. Волинець У.А. Розвиток соціального партнерства в Україні. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Економіка. 2014. №2 (43). С. 235-238.
4. Волонтери в соціальній роботі / Н. Романова, Т. Друженко, упоряд.: О.Г.Главник, К.: Главник, 2006. 128 с.
5. Галайда Т.О. Роль корпоративної соціальної відповідальності підприємств у розвитку системи соціального партнерства в Україні. Т.О.Галайда, В.В.Скриль, О.М.Мяло. Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. 2012. №4 (62). С. 280-283.
6. Джига Т.В. Розвиток соціального партнерства в країнах ЄС та України: порівняльний аналіз URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Gileya/2011_50/Gileya50/P7_doc.pdf.
7. Жуков В., Скуратівський В. Соціальне партнерство в Україні. Навч. посіб. К.: Вид-во Української Академії державного управління при Президентові України, 2001. 200 с.
8. Зоммер М. Європейська соціальна модель та вдосконалення прав найманих працівників за умов глобалізації. Профспілки України. 2007. № 10. С. 35-36.
9. Діденко Н.Г. Актуальні практики соціально відповідального бізнесу в країнах ЄС. зб. наук. праць Донецького державного ун-ту управління «Філософські і психолого-педагогічні засади управління». Т. XII. Вип. 180. Серія «Державне управління». Донецьк: ДонДУУ, 2011. С. 77-83.
10. Корпоративна соціальна відповідальність / за аг. ред.. Т.С. Смовженко, А.Я.Кузнецової. Вид. друге, виправл. і доповн. К.: УБС НБУ, 2010. 314 с.
11. Кудряченко А.І. Соціальне партнерство: європейський досвід і Україна. Стратегічні пріоритети. 2008. №3 (8). С. 24-29.
12. Куц С. Еволюція поняття «соціальне партнерство за кордоном» / Практика відкритого суспільства. Відкритий Світ № 2/2002. Розвиток міжсекторального партнерства в Україні. Міжнародний Фонд Відродження. С. 4-7
13. Лукашевич М. П., Туленков М. В. Менеджмент соціальної роботи: теорія і практика: навч. посіб. К.: Каравела, 2007. 296 с.
14. Петроє О. М. Соціальний діалог як інструмент формування корпоративної соціальної політики: монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2008. 152 с.
15. Людський розвиток в Україні: соціальні та демографічні чинники модернізації національної економіки (колективна монографія) / [Лібанова Е. М., Макарова О. В., Курило І. О. та ін.]; за ред. Е. М. Лібанової. К. : Ін-т демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України, 2012. С. 84–85.
16. Петроє О.М. Генеза ідеї соціального діалогу: загальноєвропейський контекст. Історія нар. госп-ва та екон. думки України. 2012. Вип. 45. с.124 -138.
17. Програма розвитку державно-приватного партнерства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.auc.org.ua/page/programa-rozvitkuderzhavno-privatnogo-partnerstva>
18. Ситник О. Ю. Соціальне партнерство в Україні: особливості становлення і перспективи розвитку [Електронний ресурс] // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди «Економіка», 2017, вип. 17.- Режим доступу: http://www.kntu.kh.ua/doc/zb_15.pdf#page=287
19. Сілантьєва І. Соціальне партнерство і соціальна відповідальність як необхідність для України. URL: https://lb.ua/blog/inna_silantieva/362317_sotsialne_partnerstvo_i_sotsialna.html
20. Тристоронні органи на національному рівні. Досвід Європейських країн. Офіційний веб-сайт Національної тристоронньої соціально-економічної ради. URL: <http://www.ntser.gov.ua/ua/dialog/experience.html>
21. Управління діяльністю соціальних служб: методичний посібник / [Гусак Н., Кабаченко та ін.; заг. ред.: О. Іванова, Н. Гусак]; Проект Програми розвитку ООН та Міністерства соціальної політики України «Підтримка реформи соціального сектору в Україні». К: К. І. С., 2013 178 с.
22. Уряд, роботодавці та профспілки підписали тристоронню Генеральну угоду на 2016–2017 рр. Портал Федерації роботодавців України. 23.08.2016 URL: <http://fru.org.ua/ua/events/fru->

[events/fru-kabmin-ta-profspilky-pidpysaly-trystoronniu-heneralnuuhodu-pro-sotsialno-ekonomichnu-polityku-i-trudovi-vidnosyny-v-ukraini](http://www.dkrp.gov.ua/files/7da2e16f30.pdf)

23. Участь громадськості у моніторингу надання послуг органами публічної влади: нормативне регулювання та існуючі практики. – Київ, 2013 – 120 с. Доступно: <http://www.dkrp.gov.ua/files/7da2e16f30.pdf>

8. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. <http://www.rada.gov.ua>
2. <http://www.president.gov.ua>
3. <http://www.kmu.gov.ua>
4. <http://mon.gov.ua>
5. <http://www.nads.gov.ua>
6. <http://www.me.gov.ua>
7. <http://www.dsiu.gov.ua>
8. <http://www.archives.gov.ua>
9. <http://ovu.com.ua/articles/568-ministerstvo-sotsialnoyi-politiki-ukrayini/publisher>
10. <http://www.minjust.gov.ua/>
11. <http://www.nspp.gov.ua/reprezentativnist-storin-sotsialnogo-dialogu/reestr-storin-sotsialnogo-dialogu>